

فانوس دریایی اسکندریه

سه قرن قبل از میلاد مسیح، در بندر اسکندریه ساختمانی را بنا کردند تا کشتی ها بتوانند به کمک آن به بندر وارد شوند. این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود...

سه قرن قبل از میلاد مسیح، در بندر اسکندریه ساختمانی را بنا کردند تا کشتی ها بتوانند به کمک آن به بندر وارد شوند. این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود، از همین رو به آن فاروس یا **فانوس** اسکندریه می گفتند. شب هنگام از بالای ساختمان زبانه های آتش به هوا شعله می کشید و روزها ستونی از دود به آسمان برمی خواست تا کشتی ها بدون خطر برخورد به جزیره های سنگی کوچک در بندر اسکندریه پهلو بگیرند. این ساختمان نخستین **فانوس** دریایی جهان بود که مدت 1500 سال پابرجا ماند.

جزیره و فانوس دریایی

فانوس دریایی در روی جزیره کوچک فاروس در دریای مدیترانه ساخته شد. بندر پر رفت و آمد اسکندریه را اسکندر کبیر در هنگام بازدید از مصر بنا نهاد.

در قرن دوازدهم بعد از میلاد در بندر اسکندریه به قدری گل و لای انباشته شده بود که دیگر کشتی ها نمی توانستند به بندرگاه نزدیک شوند.

جزیره فاروس در نزدیکی همین بندر بود. ساخت این بنا 20 سال به طول انجامید و در حدود 280 سال قبل از میلاد مسیح در هنگام سلطنت پادشاه پتولمی دوم تکمیل شد. بعد از آن تاریخ هر چراغ راهنمای دریایی را به نام جزیره فاروس نامیدند. امروزه ما نیز به **آفانوس** دریایی می گوئیم.

ساختمانی با 3 برج

فانوس دریایی فاروس دارای سه برج مرمرین بود که در روی پایه ای سنگی ساخته شده بود. اولین برج چهارگوش بود و برای زندگی کارگران و سربازان در آن تعداد زیادی اتاق ساخته شده بود. در بالای آن برجی کوچکتر به شکل 8 وجهی بود که با پله هایی مارپیچ به سطح بالای می رفت. نور راهنما

بالاترین برج به شکل استوانه بود و آتشی در آن می سوخت که قایق ها را با اطمینان کامل به سوی بندرگاه هدایت می کرد. در بالای ساختمان مجسمه ای از زئوس که الهه نجات دهنده پنداشته می شد، نصب شده بود. در مجموع ارتفاع **فانوس** 117 متر بود. آینه های برنزی صیقلی

برای روشن نگه داشتن آتش مقدار زیادی سوخت لازم بود. چوب را با ارابه هایی که اسب یا قاطرها آن را می کشیدند از سطح شیبدار و مارپیچ بالا می بردند. صفحاتی برنزی که در پشت آتش قرار داشت نور را به سمت دریا منعکس می کرد. حتی کشتی هایی در فاصله بیش از 50 کیلومتر نیز می توانستند نور **فانوس** را ببینند. عاقبت در قرن دوازدهم بعد از میلاد در بندر اسکندریه به قدری گل و لای انباشته شده بود که دیگر کشتی ها نمی توانستند به بندرگاه نزدیک شوند. از همین رو دیگر کسی به فکر تعمیر و نگهداری **فانوس** نبود. حتی صفحات برنزی که به عنوان آینه عمل می کردند ذوب شد و با آن سکه ضرب کردند. در نهایت زلزله ای ویرانگر در قرن چهاردهم میلاد، ساختمان **فانوس** را به کلی نابود کرد.

این ساختمان در جزیره ای بنام فاروس بنا شده بود، از همین رو به آن فاروس یا فانوس اسکندریه می گفتند

چند سال بعد سربازان مسلمان در ویرانه های **فانوس** یک دژ نظامی ساختند که از آن تاریخ تاکنون بارها بازسازی شده است و همچنان پابرجاست. به جز این قلعه که در محل نخستین چراغ دریایی جهان ساخته شده است، هیچ اثر دیگری از **فانوس** دریایی باقی نمانده است.

بر گرفته از کتاب هفت گانه جهان